

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10751/2025
28.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., са боравиштем у ..., коју заступа Паун Јовановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, уређења начина одржавања личних односа и ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 7/25 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 7/25 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П2 197/23 од 01.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца-противтуженог да се заједничка малолетна ћерка ВВ рођена ..2017. године повери на самостално вршење родитељског права тужиоцу-противтуженом. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиле па је заједничко малолетно дете ВВ рођена ..2017. године поверена туженој-противтужили – мајци на самостално вршење родитељског права које обухвата чување, подизање, васпитање, образовање, заступање, издржавање те управљање и располагање имовином детета, а пребивалиште малолетне сматраће се пребивалиште и адреса мајке, па је утолико измењена пресуда Основног суда у Бору П2 7/21 од 24.02.2021. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужене-противтужиле па је тужени-противтужилац обавезан да доприноси у издржавању малолетне ВВ са по 20% од редовних месечних примања из радног односа, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 16.01.2024. године као дана подношења тужбе па убудуће, са обавезом плаћања до 05. у месецу за текући месец, с тим што је заостале рате дужан да исплати одједном са законском затезном каматом од момента доспелости сваке рате појединачно до исплате, све преко тужене-противтужиле ББ, док је одбијен као неоснован противтужбени захтев за износ преко досуђених 20% до тражених 25% месечно од редовних примања из радног односа, умањених за порезе и доприносе за

обавезно социјално осигурање, односно за износ од 5% месечно. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ са тужиоцем-противтуженим – оцем на тај начин што ће заједно проводити сваки други викенд од петка од 18 часова до недеље до 18 часова, половину летњег и зимског распуста, сваки други верски и државни празник, дан крсне славе оца и други дан рођендана малолетне ћерке, са обавезом оца да дете преузима и враћа га мајци испред места становања мајке и детета и обавезу мајке да омогући овакав начин одржавања личних односа под претњом законских последица. Ставом петим изреке, утврђено је да је повучен предлог за одређивање привремене мере тужиоца-противтуженог према туженој-противтужили. Ставом шестим изреке, утврђено је да је повучен предлог за одређивање привремене мере тужене-противтужиле према тужиоцу-противтуженом. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженој-противтужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 228.875,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 7/25 од 06.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Бору П2 197/23 од 01.10.2024. године у ставу првом, другом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, иста је пресуда укинута у усвајајућем делу става трећег изреке и у ставу седмом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија тужиоца-противтуженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Бору П2 7/21 од 24.02.2021. године, споразумно је разведен брак између парничних странака и одређено да парничне странке заједнички споразумом врше сва права и дужности из садржине родитељског права у односу на малолетну ВВ. Тужена-противтужила се са малолетним дететом преселила из ... у ... због посла и са малолетним дететом живи у изнајмљеном стану у Ангажује жену која јој помаже у чувању малолетног детета. Малолетна ВВ је након развода парничних странака живела у домаћинству са мајком. Сада има седам година и похађа први разред основне школе у ... од 25.10.2023. године. До сада је похађала основну школу у Потребе малолетне ВВ суд је утврдио на износ од 40.000,00 динара имајући у виду потребе за исхраном, одећом, обућом, средствима за хигијену, за књигама, школским прибором, за екскурзију и ваншколске активности. Тужена-противтужила је запослена код послодавца „ГГ“ у ... и остварује месечну зараду од 115.000,00 динара. Плаћа закупнину за стан у коме живи са малолетним дететом. Поседује кућу у селу Нема законску обавезу издржавања других лица. Тужилац-противтужени је запослен код послодавца „ДД“ и остварује месечну зараду у износу од 150.000,00 до 180.000,00 динара у зависности од сменског

рада. Има обавезу издржавања малолетног детета из другог брака старости 11 месеци. Живи у породичном домаћинству у кући својих родитеља и нема трошкове становања. Према извештају Центра за социјални рад у Бору тужилац-противтужени поседује све услове за преузимање бриге о малолетној ВВ. У његовом домаћинству има стабилне услове одрастања и много је лакше организовати њен живот у ... у погледу школских обавеза, тренинга и дружења са вршњацима. Отац је емоционално зрела особа, адекватно препознаје потребе детета и спреман је да се максимално ангажује за добробит детета и да са мајком детета ББ развија хармоничне односе и сарадњу. Понашање оца према детету било је у интересу детета. Међутим, Центар за социјални рад није могао да се изјасни који је најбољи интерес детета тј. коме да се повери у погледу вршења родитељског права већ је ту процену оставио суду. Према извештају Центра за социјални рад у Мајданпеку од 31.01.2024. године и 23.04.2024. године утврђено је да је однос мајке и детета веома отворен, да дете радо разговара са мајком и одговара на питања. Мајка је посвећена испуњавању његових потреба. Различити васпитни стилови оца и мајке су могући одговори зашто се код малолетне ВВ испољава дистанца у односу на оца. У више наврата дете је навело да би желела да живи са мајком, а на питање да ли је то рекла оцу одговорила је потврдно. Дете воли да оде код оца и да се игра са сестром али јој смета што отац неће да се игра са њом. Закључак је органа старатељства из Мајданпека да се мајка адекватно стара о детету, препознаје и адекватно задовољава потребе детета а мотивисана је да и даље то чини. Одласком тужене-противтужиле са малолетном ВВ у ... дошло је до преорганизације породичног живота па се модел заједничког обављања родитељства не може спроводити у пуном капацитету.

Оценом изведених доказа суд је заузео становиште да је целисходно да мајка самостално врши родитељско право над малолетним дететом, да поседује родитељске капацитете и да може адекватно да задовољи потребе детета. Иако су оба родитеља компетентна и поседују адекватне родитељске капацитете, да на адекватан начин задовољавају потребе малолетне ВВ при чему су оба високо мотивисана да се самостално брину о малолетној ВВ, суд налази да сходном применом одредбе чл. 61, 266. и 272. Породичног закона вршење родитељског права над малолетном ВВ треба поверити туженој-противтужилци мајци. Сходно томе уредио је начин одржавања личних односа малолетне ВВ са својим оцем тужиоцем-противтуженим. При томе суд је нашао да је интерес малолетног детета да буде поверено мајци у погледу вршења родитељског права при томе обавезао је и тужиоца-противтуженог на плаћање одређеног износа за издржавање малолетне ВВ.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда у погледу одлуке коме да се малолетна ВВ повери на вршење родитељског права и у погледу начина одржавања личних односа малолетне ВВ са њеним оцем овде тужиоцем-противтуженим. Закључио је да је првостепени суд правилно оценио изведене доказе и закључио да сходно одредби члана 266. став 1. Породичног закона је у најбољем интересу малолетне ВВ да буде поверена мајци на вршење родитељског права, при томе суд је ценио извештај оба центра за социјални рад.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду у делу који се односи на одбијање тужбеног захтева тужиоца да се малолетна ВВ у погледу вршења родитељског права повери

тужиоцу-противтуженом усвојио противтужбени захтев малолетну ВВ поверио мајци ББ и уредио начин одржавања личних односа малолетне ВВ са својим оцем.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови одлучили о поверавању малолетне ВВ мајци ББ и уредили начин одржавања личних односа оца и малолетне ВВ.

Према члану 266. став 1. Породичног закона суд је увек дужан да се руководи у најбољем интересу детета у спору за заштиту права детета и у спору за вршење односно лишење родитељског права. У конкретном случају евидентно је да оба родитеља испуњавају услове у погледу вршења родитељског права, да су оба родитеља мотивисана да врше самостално родитељско право над малолетном ВВ. Центар за социјални рад у Бору се није изјаснио коме треба поверити вршење родитељског права препуштајући ту одлуку суду. Међутим, имајући у виду да су нижестепени судови оценили и извештај Центра за социјални рад у Мајданпеку, при чему су имали у виду и мишљење Центра за социјални рад у Бору, правилно су закључили да малолетну ВВ треба у погледу вршења родитељског права поверити мајци ББ. Малолетна ВВ се добро адаптирала у новој школи и у новом месту живљења у ..., има добре услове за живот, везана је за мајку, а осим тога ради се о детету које има седам година, и по природи ствари још увек је везана за мајку у неком већем интензитету код нормалних родитељских услова у погледу капацитета родитеља за вршење родитељског права, па су правилно нижестепени судови одлучили када су малолетну ВВ поверили у погледу вршења родитељског права мајци ББ. Правилно су нижестепени судови уредили начин одржавања личних односа малолетне ВВ са оцем. Термини који су дати су адекватни, с обзиром да малолетна ВВ иде у школу ти термини се могу испоштовати а у каснијем узрасту, уколико се указује потреба начину одржавања личних односа малолетне ВВ са својим оцем овде тужиоцем-противтуженим могу бити и измењени.

Због свега изнетог не могу се прихватити наводи из ревизије тужиоца-противтуженог нити исти доводе у сумњу правилност нижестепених одлука.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић